

Innst. S. nr. 100

(2001-2002)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om utbygging, anlegg og drift av Snøhvit LNG

St.prp. nr. 35 (2001-2002)

Til Stortinget

SAMMENDRAG

Snøhvit-området består av feltene Snøhvit, Albatross og Askeladd. Feltene er lokalisert i Hammerfest-basengen ca. 140 km nordvest for Hammerfest. Snøhvitfeltet ble oppdaget i 1984. Alle feltene inneholder hovedsakelig gass med små mengder kondensat. Snøhvit-utbyggingen omfatter flerfaseutvinning av gass- og kondensatforekomstene i Snøhvit-området.

Statoil er operatør for Snøhvit-utbyggingen. Det er redegjort for hovedtrekkene i utbyggingsplanene i proposisjonen. Departementet viser til at totale utvinnbare ressurser av operatøren er anslått til 193 mrd. Sm³ gass og 18 mill. Sm³ kondensat. Brønnstrømmen fra feltene vil bli transportert i en rørledning inn til et mottaks- og prosesseringsanlegg på Melkøya ved Hammerfest. Her vil brønnstrømmen bli rensert og omgjort til produktene LNG, LPG og kondensat. LNG består hovedsakelig av metangass, som kjøles ned i prosesseringsanlegget. LNG, LPG og kondensat skal overføres til separate lager og transporteres deretter videre med skip til kjøperne i markedet. LNG utgjør ca. 85 pst. av prosjektets inntekter. Snøhvitfeltet inneholder 73 mill. Sm³ olje (beregnete tilstedeværende ressurser) i tillegg til gass og kondensat.

De totale investeringene knyttet til utbygging av Snøhvit med rørledninger og landanlegg er i proposisjonen anslått til 34,2 mrd. 2001-kroner. I tillegg kommer investeringer i LNG-skip på 5,4 mrd. 2001-kroner. Departementet viser til at lønnsomheten av Snøhvitprosjektet av operatøren er anslått til 11,6 mrd. kroner (nåverdi, 7 pst. reelt før skatt).

Snøhvitprosjektet planlegges bygget ut over fire faser. Første fase planlegges ferdigstilt slik at anlegget kan starte med ordinære leveranser i perioden desember 2005 - oktober 2006. Departementet viser til at det er inngått avtaler om salg av LNG til kjøpere i USA og Spania, og leveringsforpliktelsene overfor disse starter 1. oktober 2006. Ved full produksjon skal anlegget

årlig levere 5,67 mrd. Sm³ LNG til markedet. I tillegg kommer LPG og kondensat.

Departementet viser til at det planlagte landanlegget på Melkøya, herunder LNG-anlegget, er en nødvendig og sentral del av utbyggingen av Snøhvit. Departementet mener det er viktig at de innretninger som inngår i petroleumsvirksomheten, og som er en nødvendig del av denne, omfattes av petroleumsløven.

Departementet planlegger å fremlegge en odelstingsproposisjon med forslag til endring av utformingen av petroleumsløvens virkeområde, som vil innebære at alle deler av et landanlegg som har direkte tilknytning til klargjøring av petroleumsstrømmen for salg vil omfattes av petroleumsløven. Petroleumsløven vil komme til anvendelse ved siden av annen lovgivning som gjelder planlegging og etablering av virksomhet på land.

Departementet anser at Snøhvitprosjektet vil bidra til å øke fleksibiliteten i produksjonskapasiteten på norsk sokkel. Snøhvit LNG er det første storskala LNG-prosjektet i Norge, og representerer en åpning for leveranser av norsk gass til nye markeder. Utbyggingen av Snøhvitfeltene vil kunne være et viktig bidrag for å dekke et økende behov for gass i Europa.

Konsekvensutredning

Regjeringen vil igangsette et arbeid for å konsekvensutrede helårlig petroleumsvirksomhet i de nordlige havområder. Dette arbeidet vil også omfatte utredninger knyttet til eventuell oljeutbygging i Barentshavet.

Regjeringen legger imidlertid opp til at Snøhvit-utbyggingen kan håndteres frikoblet fra eventuelle ytterligere konsekvensutredninger for Barentshavet.

Det er i henhold til bestemmelsene i petroleumsløven og plan- og bygningsloven utarbeidet en konsekvensutredning som dekker utbygging og drift av gass-/kondensatforekomstene på Snøhvitfeltet, samt anlegg for transport av brønnstrømmen til land, LNG-

anlegg på Melkøya ved Hammerfest og utskipning av produktene fra anlegget til markedet.

Departementet viser til at det er gjennomført betydelige miljøltiltak for å redusere de miljøskadelige utslippene fra Snøhvit-prosjektet, og at prosjektet ikke vil bidra til miljøskadelige utslipp til sjø. Installasjonene til havs består av lukkede systemer uten utslipp som kan påvirke fiskeressurser eller fiskeaktiviteter. På land er det planlagt et biologisk renseanlegg som skal sikre at det ikke blir skadelige utslipp til sjø fra landanleggene.

Departementet viser videre til at i henhold til konsekvensutredningen (KU) vil prosjektet gi utslipp til luft av ca. 900 000 tonn CO₂ og 635 tonn NO_x årlig. Drift av LNG-anlegget vil også generere utslipp av VOC, estimert til ca. 200 tonn pr. år. CO₂ som følger med naturgassen vil bli separert ut, transportert via rørledning tilbake til feltet og reinjisert. Reinjiseringen medfører at de totale CO₂-utslippene fra prosjektet blir tilnærmet halvert, og det planlegges å reinjisere mellom 650 000 og 850 000 tonn CO₂ årlig. Det er satt av plass på LNG-anlegget for mulig framtidig teknologi som kan bidra til ytterligere reduksjon i utslipp av klimagasser og NO_x. Det skal vurderes om det er grunnlag for et pilotanlegg for rensing av CO₂ på Snøhvit. Departementet mener det er viktig at utbygger i god tid før produksjonsstart avklarer usikkerheter knyttet til CO₂-injeksjon. Departementet viser til at utbygger vurderer en alternativ lokasjon for CO₂-injektoren.

Energiforsyningen til LNG-anlegget, som er en integrert del av selve anlegget, skal konsekvensutredes separat. Energianlegget er dimensjonert ut fra Snøhvits behov for kraft og varme og anlegget skiller seg derfor fra gasskraftverk som har salg av elektrisitet som hovedformål. Rammebetingelsene for CO₂- og NO_x-utslipp vil kunne ha stor betydning for prosjektets lønnsomhet. Utslipp til luft vil på vanlig måte bli konsesjonsbehandlet av SFT. Behandlingen av energikonsesjon og utslippstillatelse vil ifølge departementet ikke være ferdig før vedtak om Snøhvit-utbyggingen skal fattes.

Selve etableringen av LNG-anlegget på Melkøya vil medføre en del konsekvenser på kultur- og naturmiljø, bl.a. at forekomster av kulturminner på Melkøya går tapt i sin nåværende form. Det er utført omfattende arkeologiske utgravninger på øya sommeren 2001.

Virkninger for oppdrettsnæringen i anleggs- og normal driftsfase forventes å være svært små. Ifølge konsekvensutredningen vil den planlagte virksomheten i liten grad medføre påvirkning av reindriftsnæringen.

Snøhvit-prosjektet antas å heve sysselsettingsnivået i Hammerfest med 350-400 arbeidsplasser i driftsfasen. Av disse vil ca. 180 være ansatt ved LNG-anlegget på Melkøya. Det er forventninger om at byen på sikt kan få flere arbeidsplasser som en konsekvens av generell næringsutvikling i tilknytning til Snøhvit-prosjektet. Utbyggingen representerer det største industriprosjek-

tet i Finnmark noensinne, og er et viktig bidrag for å sikre sysselsettingen i Finnmark.

Konklusjoner og vilkår

Utbygging og drift av Snøhvit-feltene med tilhørende rørledning og landanlegg vil på bakgrunn av estimat i plan for utbygging og drift og plan for anlegg og drift medføre budsjettmessige konsekvenser for SDØE i 2002 på om lag 555 mill. kroner i investeringer, om lag 4 mill. kroner i driftskostnader og om lag 20 mill. kroner i kalkulatoriske renter. Dette inngår i gjeldende budsjett for SDØE under kap. 2440 og kap. 5440.

For rørledninger og tilknyttede behandlingsanlegg vil det i forbindelse med godkjenning av plan for utbygging og drift og tillatelse til anlegg og drift bli stilt vilkår bl.a. om tilknytning, andres bruk av innretninger, eierskap, organisering og operatørskap. Vilkår om disse forhold er også stilt ved godkjenninger og tillatelser som er gitt i de senere år.

Videre vil det, ved godkjenning av plan for utbygging og drift og tillatelse til anlegg og drift, bli stilt vilkår om at alle deler av landanlegget på Melkøya skal falle inn under petroleumslovens virkeområde.

Det stilles bl.a. følgende vilkår for godkjenning av plan for utbygging og drift og plan for anlegg og drift av Snøhvit LNG:

- Departementet legger til grunn at operatøren i fremtiden tilstreber å benytte utslippsreducerende teknologi som kan bidra til ytterligere reduksjon av klimagasser og NO_x til atmosfæren dersom slik teknologi blir tilgjengelig.
- Operatøren må i utformingen av energianlegget og LNG-anlegget legge til rette for uttak av gass og kjølvann.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sylvia Brustad, Rolf Terje Klungland og Synnøve Konglevoll, fra Høyre, Øyvind Halleraker, Siri A. Meling og Leif Frode Onarheim, fra Fremskrittspartiet, Øyvind Korsberg og Øyvind Vaksdal, fra Sosialistisk Venstreparti, Hallgeir H. Langeland og Ingvild Vaggen Malvik, fra Kristelig Folkeparti, Ingmar Ljones og lederen Bror Yngve Rahm og fra Senterpartiet, Hans Seierstad, viser til at Statoil søkte Olje- og energidepartementet 26. september 2001 om tillatelse til å bygge ut Snøhvit-området, bestående av feltene Snøhvit, Albatross og Askeladd, med tilhørende rørledninger for transport av gass og kondensat, mottaksanlegg og LNG-anlegg.

Statoil har utarbeidet en konsekvensvurdering som omhandler utbyggingen av Snøhvit-feltet. Konse-

kvensvurderingen var på høring fra 9. april til 9. juli 2001. St.prp. nr. 35 (2001-2002) viser til merknader til konsekvensvurderingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til Sametingets vedtak av 20. februar 2002 om ivaretagelse av samiske rettigheter til olje- og gassforekomster i samiske ressursområder.

Flertallet viser til brev fra Olje- og energidepartementet av 27. februar 2002 som peker på at i forbindelse med Snøhvit-prosjektet ble konsekvensutredningsprogram og konsekvensutredning sendt på høring til bl.a. Sametinget, som avga uttalelse.

Et annet flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til at i den grad Sametinget har synspunkter utover det som fremkom i den gjennomførte konsekvensutredningsprosessen, vil disse kunne fremsettes overfor departementet. Det forutsettes imidlertid at dette ikke skal endre tidsplanene for Snøhvit-prosjektet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, og Kristelig Folkeparti, peker på at dette er den første søknad om utbygging i Barentshavet - og gjelder kun utvinning av gass. Flertallet har merket seg at Regjeringen ikke vil åpne Barentshavet for ytterligere petroleumsvirksomhet før det er foretatt en konsekvensvurdering av hele Barentshavområdet.

Flertallet mener det er viktig at vi gjennom Snøhvit-prosjektet kan legge en minimum standard for videre utbygging og produksjon i nordområdene generelt.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til at behandlingen av Snøhvit-prosjektet ble utsatt for å gi mulighet for en bredere vurdering av miljøkonsekvensene ved utbyggingen. Disse medlemmer mener derfor at det har vært tilstrekkelig tid til en grundig gjennomgang av denne saken.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Samarbeidsregjeringens Sem-erklæring der det står:

"... foreta en konsekvensutredning av helårig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover. Inntil en slik plan er på plass, åpnes ikke Barentshavet ytterligere for petroleumsvirksomhet."

Disse medlemmer finner det totalt unødvendig med ytterligere konsekvensutredninger for Barentsha-

vet, noe som etter disse medlemmers syn minner mest om politisk kompromiss mellom regjeringspartiene enn et reelt miljømessig behov. Disse medlemmer viser til at det allerede er gjennomført meget grundige konsekvensanalyser i Barentshavet. I Barentshavet er det anslagsvis gjennomført miljø- og konsekvensanalyser for flere hundre mill. kroner.

Disse medlemmer vil også vise til at værforholdene i nordområdene ikke er vanskeligere enn i andre havområder langs vår kyst.

Disse medlemmer viser til at norsk sokkel hittil har vært attraktiv også for utenlandske selskaper. Den senere tids signaler gir inntrykk av en form for politisk skapt usikkerhet rundt norsk sokkel. Langvarig vern av større arealer vil også kraftig redusere norsk sokkels konkurransekraft. Usikkerhet og langvarig aktivitetsstopp vil forårsake at omfattende kompetanse bygget opp over lang tid kan gå tapt, fordi mange av fagfolkene og fagmiljøene kan forsvinne over til annen virksomhet. En eventuell forsinkelse kan derfor bli vanskelig og kostbar.

Etter disse medlemmers syn må forholdene legges til rette slik at norsk sokkel, også i nordområdene, skal være attraktiv.

Disse medlemmer viser til at Snøhvit-utbyggingen vil bety et stort løft for petroleumsvirksomheten i nord, og det er viktig at denne følges opp av rammebetingelser som sikrer en langsiktighet og forutsigbarhet for videre aktivitet innen denne virksomheten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til de betydelige miljøtiltak som skal gjennomføres for å redusere miljøskadelige utslipp fra Snøhvit-prosjektet. I henhold til konsekvensvurderingen vil prosjektet ikke bidra til miljøskadelige utslipp til sjø. Dette fordi installasjonene til havs består av lukkede systemer. På land er det planlagt et biologisk renseanlegg som skal sikre at det ikke blir skadelige utslipp fra landanleggene.

Flertallet har fått opplyst at - ifølge Oljedirektoratet - inneholder gassen fra Snøhvit mindre enn 7 pst. CO₂ i gjennomsnitt. CO₂ som følger med gassen skal separeres ut og reinjiseres i feltet.

Flertallet peker på at på grunn av feltets store avstand fra markedene må gassen kjøles ned i LNG-anlegg for å muliggjøre sjøtransport av gassen til kjøpere - bl.a. i USA og Spania.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at Norge i Kyoto-avtalen har forpliktet seg til at våre klimagassutslipp kun skal være 1 pst. høyere i 2012 i forhold til 1990-nivå. Avtalen åpner for et internasjonalt kvotesystem hvor man kan kjøpe utslippskvoter fra andre land. Denne mekanismen skal imidlertid bare være et supplement til nasjonale tiltak.

Dette flertallet peker på at en vesentlig del av utslippsreduksjonen må foretas ved nasjonale tiltak tilpasset Kyotoavtalen.

Utslippene av CO₂ fra energiproduksjonen til drift av LNG-anlegget på land vil bli på ca. 860 000 tonn. Dette utgjør ca. 2 pst. av Norges samlede utslipp.

I lys av Kyoto-avtalen og av hensyn til miljøutfordringene understreker dette flertallet viktigheten av å forsterke innsatsen for å redusere utslippet av klimagasser i Norge.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at klimapolitikken, som FNs klimapanel er premissgiver for, er svært omdiskutert, og baserer seg på et ufullstendig vitenskapelig grunnlag.

Disse medlemmer mener at såkalt klimavennlig innsats fra industrien kan mobiliseres gjennom frivillige avtaler og gjennom langsiktig satsing i næringslivet med sikte på å redusere utslipp av såkalte klimagasser, siden det er et politisk flertall som tror på klimapanelets spådommer.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, og Kristelig Folkeparti, understreker viktigheten av at i forbindelse med utbyggingen av Snøhvit bør departementet sørge for at Statoil bidrar til å redusere utslippene av klimagasser i Norge.

Flertallet er kjent med Statoils vurderinger av CO₂-håndteringen på anlegget, jf. brev fra Statoil til statsråd Steensnes av 14. februar 2002. Flertallet er likevel av den mening at de betydelige utslipp som prosjektet etter de foreliggende planer vil få, gjør det nødvendig med ytterligere fokus på de store og krevende utfordringene som Kyoto-avtalen stiller oss overfor. På denne bakgrunn mener flertallet departementet bør sørge for at Statoil i sitt videre arbeid må forsterke innsatsen for CO₂-reduserende teknologi ved sine anlegg, herunder på Melkøya. Flertallet viser til at det settes av plass på anleggsområdet for eventuelle nye teknologiske løsninger for håndtering av CO₂- og NO_x-utslipp.

Flertallet ber om at det utarbeides en tidsatt plan for slike prosjekter. Flertallet ber departementet følge opp dette og komme tilbake til Stortinget med en orientering om fremdriften i forbindelse med fremleggelsen av gassmeldingen, og fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at Statoil og rettighetshaverne utarbeider en tidsatt plan for å utprøve CO₂-reduserende teknologier, og at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget med en orientering om fremdriften, kostnadsoverslag og hvordan et pilotanlegg kan finansieres - i forbindelse med fremleggelse av gassmeldingen."

Videre legger flertallet til grunn at Regjeringen på sin side inngår en dialog med utbygger i forbindelse med de kostnader et slikt prosjekt vil medføre, og hvordan det best kan finansieres.

Flertallet vil peke på de muligheter som CO₂-reduserende løsninger utprøvet i et pilotanlegg vil gi av verdifull erfaring for olje- og gassvirksomheten generelt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet har merket seg at Statoil i brev til statsråd Steensnes av 14. februar 2002 ser Kårstø som det mest realistiske stedet å plassere et slikt gasskraftverk.

Komiteen peker på at konsesjonssøknad og søknad om utslippstillatelse skal behandles av miljøvernmyndighetene, og vil ikke være ferdigbehandlet før tidligst oktober 2002.

Komiteen viser også til Ot.prp. nr. 16 (2001-2002) om avskrivningssatser for LNG-anleggene. Det er kjent at spørsmålet om endret avskrivningssats for denne type anlegg er klaget inn for ESA. Behandling av denne klage er ikke tidfestet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, peker derfor på at det vil være usikkerhet knyttet til disse to forhold ved behandlingen av Snøhvit-utbyggingen i Stortinget. Dette er usikkerhet som rettighetshaverne og operatør må vurdere.

Flertallet viser til at Olje- og energidepartementet anser at prosjektet har en robust økonomi, basert på de endringer i petroleumsskatteloven som nylig er foretatt, jf. Ot.prp. nr. 16 (2001-2002).

Flertallet understreker at sikkerhet for miljø og helse må ha høyeste prioritet i prosjektet. Flertallet ber om at Oljedirektoratet, som skal godkjenne operatørens HMS-opplegg, følger nøye opp at systemer og rutiner etableres med sikte på minst mulig risiko for uhell.

Flertallet peker på at det kan være betydelige olje- og gassressurser i Barentshavet. Samtidig er etterspørselen etter gass sterkt økende både i Europa og i USA. Flertallet ser store industrielle muligheter for vår nordligste landsdel ved utbygging av Snøhvit. Snøhvit-prosjektet vil være det største industriprosjektet i Nord-Norge noensinne. I tillegg til en betydelig anleggsfase, vil drift og utvikling gi store muligheter for betydelig kompetanseheving i landsdelen, og gi impulser til etablering av ny virksomhet innen tekniske tjenester og service, i tillegg til underleverandørvirksomhet. Dette vil være et viktig tillegg til fiskerier og fiskeriforedling som i dag er den viktigste næring i landsdelen. Snøhvit-prosjektet vil kunne snu en trend med fraflytting fra regionen, og i stedet skape ny optimisme gjennom etablering av ny næringsvirksomhet som legger grunnlaget for mange nye arbeidsplasser.

Samtidig er prosjektet også et viktig nasjonalt prosjekt. Snøhvit LNG representerer utvikling av en ny teknologi innen norsk olje- og gassvirksomhet. Det åpner nye markeder for norsk gass, og det øker fleksibiliteten til norsk petroleumsnæring.

Flertallet registrerer at de samlede investeringer (inkl. skip for frakting av LNG-gass) er på over 40 mrd. kroner. Flertallet forutsetter at investeringskalkylene kvalitetssikres for å redusere den økonomiske risikoen mest mulig. Selv om prosjektet synes å ha en robust økonomi basert på dagens forutsetninger, tåler ikke prosjektet store overskridelser, særlig dersom prisen på gass skulle komme under ytterligere press.

Flertallet ønsker å peke på at en gjennomføring av Snøhvit-prosjektet vil sette store krav til vertskommunen og de nærliggende kommuner. Behovet for ressurskrevende tiltak for bedret infrastruktur vil øke sterkt. Mulighetene for avledet virksomhet vil også kreve investeringer for å kunne nyttiggjøre seg av kjølevannet og varmt vann fra prosessene på Melkøya. Det er kjent at både Hammerfest kommune og Finnmark fylkeskommune ønsker at operatør og rettighets-havere skal bidra betydelig til slike investeringer.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti vil ikke ta stilling til disse kravene, da disse medlemmer mener dette er forhold mellom de lokale myndigheter og rettighets-haverne.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, vil likevel peke på betydningen av at Statoil på vegne av lisensen bidrar til etablering og tilrettelegging av virksomhet for å dra nytte av de store ressurser som anlegget på Melkøya gir mulighet for.

Flertallet anbefaler med disse merknader at Stortinget slutter seg til proposisjonen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, og Fremskrittspartiet, viser videre til at kjølevannet fra anlegget vil kunne innbringe betydelige ringvirkninger dersom det legges til rette for ilandføring av vannet. Totalkostnadene for ilandføring er imidlertid store, og disse medlemmer mener at driftsoperatør må legge til rette for, og delta med finansiering, slik at overføringsledninger for kjølvann og gass til industriområdet på Kvaløya kan realiseres. Disse medlemmer forutsetter at Regjeringen følger dette opp gjennom konsesjonsbehandlingen.

Disse medlemmer foreslår:

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at driftsoperatør for anlegget på Melkøya legger til rette for, og deltar med finansiering, slik at overføringsledninger for

kjølvann til industriområdet på Kvaløya kan realiseres."

Disse medlemmer vil peke på at når man ser Snøhvit-prosjektet i en helhet er prosjektet et miljøvennlig prosjekt.

Disse medlemmer viser til at selv med et CO₂-utslipp på ca. 900 000 tonn årlig fra gasskraftverket er Snøhvit-prosjektet det mest miljøvennlige LNG-anlegget i verden. Komiteen har i brev til Olje- og energidepartementet bedt om departementets vurdering av muligheten for elektrifisering av LNG-anlegget i forbindelse med Snøhvit. Disse medlemmer mener det er grunn til å merke seg departementets svar, jf. brev til komiteen datert 15. februar 2002:

"Norge har i dag underskudd i kraftbalansen på omkring 6-7 TWh i år med normale temperaturer og nedbør. Etter mange år med lite utbygging er forsyningsikkerheten i tørre år betydelig svekket. Det er heller ikke utsikter til særlig økt innenlands produksjonskapasitet eller vesentlig ny importkapasitet de nærmeste årene. Samtidig ser det ut til at veksten i forbruket vil fortsette, til tross for en betydelig satsing på omlegging av energibruken og energiproduksjon. Om hele energibehovet til Snøhvit LNG skal dekkes gjennom kraft fra nettet, vil dette ytterligere svekke kraftbalansen og øke importen. Norge er i dag en del av det europeiske kraftmarkedet. På kontinentet har varmekraft, som kjerne-, kull og gasskraft, en dominerende rolle i kraftforsyningen.

Om det legges opp til netto økt tilførsel av kraft fra utlandet, vil dette føre til negative miljøkonsekvenser av økt produksjon i andre land. Norge er i dag en del av det europeiske kraftmarkedet. På kontinentet har varmekraft, som kjerne-, kull og gasskraft, en dominerende rolle i kraftforsyningen."

Disse medlemmer viser til at CO₂-gassen som følger av LNG-produksjonen vil bli reinjisert gjennom rørledning tilbake til feltet.

Det er et økende behov for gass i USA og Europa. Salg av LNG skal i hovedsak gå til USA og Spania, og alternativet til LNG fra Snøhvit er etter departementets opplysninger mer forurensende energikilder.

Snøhvit er et industrikonsept som vil bety mye for landsdelen dersom ressursene utnyttes på en god måte. Anlegget vil under drift ha behov for ca. 180 årsverk.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at regjeringen Bondevik I, hvor Kristelig Folkeparti og Venstre inngikk for to år siden, gikk av på gasskraftsaken, fordi de ikke kunne stå inne for de økte klimagassutslippene dette ville medføre. De ønsket å beholde sin miljøtroverdighet. Nå legger de samme partiene opp til å bygge gasskraftverk, som har større utslipp enn de to "sterkt forurensende" gasskraftverkene de gikk av på.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at Snøhvit-utbyggingen må ses på som startskuddet for petroleumsnæringen i nordområdene. Disse medlemmer mener det er viktig å se på

nordområdene som en helhet, og ikke bare se isolert på Snøhvit.

Disse medlemmer viser til at det hittil er brukt 15-20 mrd. kroner på petroleumsleting i Barentshavet. I 1997 inviterte myndighetene til Barentshavsrunnen, hvor industrien ble spesielt oppfordret gjennom gunstige konsesjonsvilkår til å gjenoppta og forsterke lettevirksomheten i området.

Disse medlemmer viser også til at Snøhvit vil markere åpningen av en ny petroleumsprovins på norsk sokkel. Den logistikk og infrastruktur som her etableres vil skape muligheter for nye, kommersielle utbygginger av petroleumsressurser i området, og således kunne gi betydelige nye arbeidsoppgaver både relatert til utbygging og til drift.

Disse medlemmer viser til at gjennom satsing på flytende nedkjølt gass (LNG) har Norge og landsdelen tatt skrittet inn i et nytt og ekspanderende marked. Gassen skal selges på langsiktige kontrakter til bl.a. USA. Muligheten for slikt salg øker etter hvert som infrastruktur etableres for mottak internasjonalt. Disse medlemmer viser til at LNGs gode miljøegenskaper er en viktig drivkraft for veksten i markedet.

Disse medlemmer viser til at Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening (FHL) ikke er imot utbygging av Snøhvit og heller ikke imot petroleumsvirksomhet i nordområdene. Norge bør ha som mål at olje- og gassindustrien og fiskerinæringen skal kunne leve side om side. Begge er viktige næringer for landet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiets hovedinnvending mot Snøhvit-prosjektet går i forhold til miljøkonsekvensene:

Utbyggingen av Snøhvit innebærer en åpning av Barentshavet, ett av våre aller mest sårbare havområder, for petroleumsvirksomhet. Dette er en av hovedårsakene til at Statoil ønsker å bygge ut Snøhvit. Gjennom et subsidiert røranlegg blir det langt rimeligere i neste omgang å knytte seg til dette eksisterende anlegget, og på den måten få en betydelig aktivitet i Barentshavet. Dette er oljeselskapenes langsiktige mål. Statoil er svært opptatt av at dette er noe man skal komme tilbake til i den meldingen som Regjeringen har varslet om hvordan de ressurs- og miljømessige forhold i Barentshavet skal håndteres. Men dette blir naturligvis helt feil, all den tid Snøhvit rent faktisk er det første prosjektet som igangsettes i regionen. Dette har vært påpekt i høringsuttalelsene både fra miljøforvaltningen og fra miljøvernorganisasjonene. Våre kunnskaper om effektene av forurensning i dette havområdet er mangelfulle, både når det gjelder eventuelle langtidseffekter av jevnlig utslipp og i forhold til akutt hendelser i forbindelse med petroleumsvirksomhet.

I tillegg kommer det som dreier seg om ressursforvaltning i forhold til fiskerinæringa. Fiskerinæringa har stor betydning i Hammerfest, som i Finnmark for øvrig. Risikomomentene ved kommersiell gass- og oljeutvinning i et av verdens mest sårbare havområder

er svært store. Barentshavet er et av verdens aller viktigste gyteområder for den nordarktiske torsken, og et havområde med betydning langt ut over de norske interessene. Det er lite kunnskap om effektene av de rutinemessige utslippene av kjemikalier. Havforskningsinstituttet har påvist at oljekjemikalier kan virke som hormonhermere og påvirke reproduksjonsevne hos torsk. Arktiske arter er helt avhengige av å bygge opp store fettreserver og blir derfor spesielt utsatte for miljøgifter som anrikes i fettvev.

Disse medlemmer viser til at i forhold til oljevernberedskap og sikkerhet snakker vi om et ekstremt vanskelig havområde, spesielt i forhold til værforholdene, med en gjennomsnittlig bølgehøyde på over to meter gjennom hele året. Det betyr at ved en ulykke vil det, tross all tenkbar teknologi som i dag eksisterer, være svært vanskelig å prøve å minimalisere et utslipp. I tillegg kommer de lave temperaturene, som gjør at nedbrytningstiden for eventuelle utslipp blir forlenget. Hvilke konsekvenser de ekstreme vær- og temperaturforholdene i Barentshavet vil ha for arbeidsforholdene til de ansatte, er heller ikke tilstrekkelig utredet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti vil videre påpeke at anlegget vil medføre årlig utslipp av NO_x med 650 tonn. I tillegg vil skipning av produkter medføre utslipp av 790 tonn NO_x per år, samt at anleggs- og transportaktiviteten vil bidra til 4 000 tonn over en toårsperiode. Norge har forpliktet seg til å redusere NO_x-utslippet med 29 pst. innen 2010 i forhold til utslippet i 1990. NO_x-utslippet fra LNG-anlegget vurderes som betydelig både nasjonalt og lokalt. LNG-anlegget vil også bidra til 200 tonn VOC per år. I tillegg vil anleggs- og transportvirksomheten på Snøhvit-feltet samt skipning av produkter, bidra til utslipp av 285 tonn VOC (over en toårsperiode).

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet vil påpeke at det i tilknytning til LNG-anlegget vil bygges et gasskraftverk, noe som gjør at anlegget totalt vil øke norske utslipp av CO₂ med 2,1 pst. i forhold til 1999-nivået. Dette vil si at Snøhvit alene står for en større økning enn det Norge kan tillate seg etter Kyoto-protokollen. Kurven for norske klimagassutslipp er stigende. I stortingsmeldinga fra regjeringen Stoltenberg (St.meld. nr. 54 (2000-2001) om klima) heter det at de samlede utslippene av klimagasser er beregnet til å ha økt med 22 pst. i 2010 (i forhold til 1990-nivået). Dette er inkludert utslippene fra konvensjonelle gasskraftverk på Kollsnes og Kårstø. Dersom det i tillegg blir bygd et gasskraftverk på Skogn, snakker vi om en økning på hele 26 pst. Skal vi oppfylle våre forpliktelser i forhold til Kyoto-protokollen, må de norske utslippene reduseres med hele 13,3 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i året. Og i tillegg kommer altså utslippene på 0,9 milli-

oner tonn CO₂ fra gasskraftverket og LNG-anlegget ved Snøhvit.

Disse medlemmer viser til at for enkelte kan det sikkert være en fristende tanke å forsøke å få Snøhvit til å bli et pilotanlegg for såkalt CO₂-fri gasskraft. Da overser man et svært viktig element: Den mest sannsynlige anvendelsen av CO₂ er som trykkstøtte for oljeutvinning. Det har vært reist mange og viktige prinsipielle innvendinger mot oljeutvinning i det sårbare Barentshavet, ikke minst knyttet til områdets betydning som gyteområde for den nordarktiske torsken. Ifølge Regjeringa skal det pr. i dag ikke utvinnes olje fra Snøhvit, noe som naturligvis er positivt. Men et såkalt CO₂-fritt gasskraftverk ville bidra til å legge ytterligere press på denne, tross alt, prisverdige innstillingen til Regjeringa.

Disse medlemmer vil påpeke at dette prosjektet er økonomisk tvilsomt. I juni 2001 vedtok Stortinget en ny petroleumsskattelov som slo fast prinsippet om at det som er lønnsomt før skatt, skal være lønnsomt etter skatt, og det som er ulønnsomt før skatt, skal være ulønnsomt etter skatt. I Snøhvit-saken har flertallet dispensert fra dette prinsippet i petroleumsskattelovgivningen ved å gi en skreddersydd statlig subsidie på ca. 2 mrd. kroner til prosjektet. Vedtaket i Stortinget var altså en utløsende faktor for at prosjektet nå er til behandling, noe som Statoil selv bekreftet i komiteens åpne høring om Snøhvit.

Disse medlemmer ser positivt på at Regjeringen foretar konsekvensutredning av petroleumsvirksomheten i Barents- og Norskehavet. Forutsetningen for slike utredninger er imidlertid at det tas hensyn til de resultater som fremkommer. Framgangsmåten i forhold til Snøhvit er svært uheldig, og kombinert med Semerklaringens løfte om "en helhetlig gjennomgang av forvaltningen av havmiljøet gjennom en egen Stortingsmelding" (s. 19), blir rekkefølgen det legges opp til å ta politiske beslutninger i, i det minste uvanlig. Når vi i tillegg vet at Snøhvit-utbyggingen inkluderer bygging av gasskraftverk med store klimagassutslipp, blir dette ikke i samsvar med Regjeringens positive fokusering på å få Kyoto-avtalen i havn. På denne bakgrunn er det naturlig at Regjeringen samordner sin politikk, og klargjør hva som egentlig er Regjeringens prioriteringer. Basert på Samarbeidsregjeringens miljø- og ressurspolitiske mål, må derfor klima- og havmiljøpolitikken komme før en endelig konklusjon på Snøhvit-prosjektet.

På denne bakgrunn vil disse medlemmer fremme følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen om å tilrettelegge for en politisk behandling av saker knytta til havmiljø og klimapolitikk, slik at de behandles i samsvar med Samarbeidsregjeringens mål om en bærekraftig utvikling, samt målet om å følge føre-var-prinsippet."

"St.prp. nr. 35 (2001-2002) sendes tilbake til Regjeringen med tanke på behandling etter at konsekvensutredning av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover foreligger."

Disse medlemmer vil videre understreke betydningen av at gasskraftverket på Snøhvit blir behandlet på samme måte som øvrige gasskraftverk. I uttalelsen "Juridiske spørsmål vedrørende Innst. S. nr. 122 (1999-2000)", som ble avgitt av Justisdepartementets Lovavdeling 6. mars 2000, heter det (s. 3):

"Lovavdelingen finner det ... ikke tvilsomt at utslipp av CO₂-avfall i det omfang som det er eller blir søkt om fra gasskraftverk - må regnes som en forurensning som er konsesjonspliktig etter forurl. § 11, jf. §§ 6 og 7."

Disse medlemmer viser videre til at Snøhvit-utbyggingen vil få negative konsekvenser for reindriftsnæringen. Disse medlemmer har merket seg at Reindriftsforvaltningen i Vest-Finnmark i høringsuttalelsene har pekt på at Snøhvit-utbyggingen vil presse reinen bort fra de nordligste områder på Kvaløya. Disse medlemmer har videre merket seg at departementet ikke imøtekommer ønsket om en full konsekvensutredning om virkninger av Snøhvit-prosjektet for reindriftsnæringen.

Disse medlemmer viser til at utbyggingen av Snøhvit berører samiske interesser. Det er ikke foretatt en oppdatert vurdering av konsekvensene av utbygging av Snøhvit for det samiske samfunn. Disse medlemmer viser til at det blir flertall i Stortinget for å starte utbyggingen av Snøhvit-prosjektet. På denne bakgrunn mener disse medlemmer at Regjeringen må benytte anledningen til å gå i dialog med den samiske befolkning for å styrke den kulturelle og materielle situasjonen for det samiske samfunn.

Det vises også til Sametingets vedtak knyttet til utbygging, og det samiske folks rettigheter i forbindelse med en utbygging.

Disse medlemmer beklager at også denne innvending ikke blir godt nok ivarettatt på grunn av det tidspress Regjeringen har akseptert, for å kjøre saken gjennom.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti vil videre påpeke at tidspresset som det er lagt opp til i denne saken er under enhver kritikk. I tillegg er selve rekkefølgen i saksbehandlingen kritikkverdige. Før jul 2001 vedtok Stortinget endringer i petroleumsskatteloven for å gjøre prosjektet økonomisk lønnsomt. Deretter har energi- og miljøkomiteen nå fått Snøhvit-saken til behandling, og skal i løpet av noen uker avgi en innstilling om utbygging og drift og anlegg av Snøhvit LNG.

I St.prp. nr. 35 (2001-2002) heter det at:

"SFT sier i sitt brev at utbygger har framskaffet omfattende og verdifull tilleggsinformasjon for Snøhvit LNG, slik at konsekvensutredningen samlet langt på vei tilfredsstillende utredningsplikten. SFT mener det

likevel fortsatt er enkelte forhold som ikke er tilstrekkelig utredet."

Disse medlemmer viser i denne forbindelse til brev fra Olje- og energidepartementet av 15. februar 2002 til Sosialistisk Venstrepartis stortingsgruppe, hvor statsråden skriver følgende:

"... regjeringen mener det er forsvarlig å bygge ut Snøhvit og at de miljømessige konsekvensene av Snøhvitutbyggingen er tilstrekkelig utredet og vurdert å ligge innenfor akseptable rammer. (...) ... Det (er) igangsatt arbeid med en konsekvensutredning av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover. Vi må avvente resultatene av denne konsekvensutredningen før vi kan trekke konklusjoner om hvorvidt det er forsvarlig å åpne Barentshavet ytterligere for petroleumsvirksomhet."

Disse medlemmer viser til brev fra statsministeren til parlamentarisk leder i Sosialistisk Venstreparti, datert 27. februar 2002, hvor det bl.a. sies:

"Det er i dag praksis for at behandlingen av utslipps-søknad i Statens forurensningstilsyn og behandlingen av søknad om anleggskonsesjon i NVE, samkjøres i tid. Dette betyr at eventuell utslippskonsesjon og anleggskonsesjon for energianlegget vil bli gitt på samme tid."

"Behandlingen av energianlegget vil således følge etablert praksis slik at det ikke kan settes i gang bygging av energianlegget før både utslippkonsesjon og anleggskonsesjon er gitt."

Disse medlemmer viser til at Statoil for ca. ett år siden ikke ønsket å bygge ut Snøhvit, men at selskapet endret mening da de fikk et nytt skatteregime som gir en antatt subsidiering av fra 1,4 til 2 mrd. kroner.

Disse medlemmer viser til at Sosialistisk Venstreparti den 18. oktober 2001 stilte Finansdepartementet følgende spørsmål:

"Kan departementet gi et anslag på de samfunnsmessige kostnadene ved å redusere øvrige CO₂-utslipp i Norge tilsvarende de totale CO₂-utslippene fra utvinningen av Snøhvitgassen, inkludert LNG-anlegget?"

Disse medlemmer viser til at denne uttalelsen var relatert til utslippene fra Naturkrafts gasskraftverk, men forskjellen i utslippsmengde er ikke større enn at den naturlige konsekvensen er at også Snøhvit-kraftverket trenger konsesjon for utslipp av CO₂.

Disse medlemmer viser til at Finansdepartementet i brev datert 28. oktober 2001 konkluderte slik:

"Hvis disse gjennomsnittskostnadene legges til grunn, ... - og da er det snakk om en kostpris på 125 kr, slik det er lagt til grunn i Grønn skattekommisjons utregninger - ... kan den samfunnsøkonomiske kostnaden ved å redusere utslippene ... - altså i det øvrige Norge - ... med ytterligere 0,9 millioner tonn CO₂-ekvivalenter gjennom tiltak i Norge anslås til om lag 360 millioner 2001-kroner i *Alternativet med en internasjonal avtale* og 890 millioner 2001-kroner i *Alternativet med nasjonal gjennomføring*."

Dette betyr at i tillegg til de 2 mrd. kroner som skal subsidiere dette anlegget, vil vi få en samfunnsmessig kostnad på et sted mellom 360 mill. kroner og 890 mill. kroner i 2001-kroner. Da nærmer vi oss snart 3 mrd. kroner i skatter og ulike subsidier som samfunnet for øvrig må dekke av dette prosjektet. Dette er penger som i stedet burde brukes på mer framtidssrettede og miljøvennlige arbeidsplasser i Finnmark.

Disse medlemmer går imot å åpne Barentshavet for petroleumsaktivitet gjennom Snøhvit-utbyggingen - og vil stemme imot dette.

Komiteens medlem fra Senterpartiet mener at tidspresset denne saken har fått undergraver Norges troverdighet i miljøpolitikken. Dette medlem viser til at rekkefølgen i saksbehandlingen blir avgjørende for om miljøutfordringene blir løst. Etter dette medlems mening må det før endelig vedtak fattes, gjennomføres en konsekvensutredning av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover.

Dette medlem viser til at et bredt stortingsflertall uttalte seg om behovet for avklaring og interesseavveining for områder hvor petroleumsinteresser kolliderer med store miljøinteresser i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 39 (1999-2000) Om olje- og gassvirksomheten. I Innst. S. nr. 89 (2000-2001) heter det:

"Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre, mener at det i den bebudede nye stortingsmeldingen om olje- og gassvirksomheten er viktig å få en avklaring og interesseavveining for områder hvor petroleumsaktivitet kan kolliderer med store miljøinteresser. Dette gjelder eksempelvis Skagerrak og Barentshavet."

Dette medlem har merket seg at Fiskeridepartementet i sin høringsuttalelse viser til denne merknaden fra komitéflertallet, og således ser det som naturlig at videre behandling av Snøhvit-utbyggingen avventer den nye stortingsmeldingen og behandlingen av denne.

Dette medlem viser også til at det i høringsuttalelsene fra miljøforvaltningen og flere av miljøvernorganisasjonene pekes på behovet for en strategisk konsekvensutredning for hele Barentshavet. Dette medlem viser til at Regjeringen ikke vil avvente en strategisk konsekvensutredning før utbygging av Snøhvit, og nå legger opp til at Snøhvit-utbyggingen frikobles fra eventuelle ytterligere utredninger for Barentshavet.

Ifølge Norges ledende fiskeriforskningsmiljøer (Havforskningsinstituttet og Polarinstituttet) mangler man fremdeles sentrale kunnskaper om langtidseffektene av olje- og gassutvinning. Nordlige deler av Norskehavet og Barentshavet er et av verdens mest verdifulle og sårbare økosystemer. Den kunnskap som finnes, er kun brukt til å vurdere miljørisikoen for hvert enkelt utbyggingsprosjekt, uten å se på området som helhet. Dette medlem mener det må gjøres en hel-

hetlig konsekvensutredning av miljøkonsekvensene. Før det besluttes om det skal bygges ut må man skaffe seg den nødvendige sikkerhet for at olje- og gassvirksomhet ikke medfører varig skade på økosystemene. Barentshavet har en helt avgjørende rolle som oppvekstområde for de fleste av våre kommersielle fiskearter.

Dette medlem går derfor inn for at St.prp. nr. 35 (2001-2002) om utbygging, anlegg og drift av Snøhvit LNG sendes tilbake til Regjeringen, og at det gjennomføres en konsekvensutredning av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover.

Dette medlem viser til at Sentrumsregjeringen stod for en offensiv satsing på en framtidsrettet miljøpolitikk. Dette medlem viser til at Sentrumsregjeringen måtte gå av fordi den ikke støttet bygging av gasskraftverk med gammel og forurensende teknologi, og ikke aksepterte at forurensningsloven skulle svekkes som miljøpolitisk virkemiddel.

Dette medlem viser til at Senterpartiet, sammen med Kristelig Folkeparti og Venstre, i Innst. S. nr. 230 (2000-2001) uttalte følgende om gasskraftverk (Langtidsprogrammet):

"Kraftproduksjon av naturgass uten CO₂-rensing vil føre til betydelig økning i klimautslippene. Flere norske miljøer har presentert teknologi for gasskraftproduksjon der CO₂-utslippene er sterkt reduserte. Strenge miljøkrav kombinert med bedre rammevilkår for ny teknologi vil øke sjansene for at norske aktører vil finne det lønnsomt å utvikle gasskraftverk som nesten ikke gir utslipp. Ved å stimulere slik forskning kan Norge bli et foregangsland på dette området. Disse medlemmer vil ikke bygge gasskraftverk med gammel og forurensende teknologi."

Dette medlem er fremdeles enig i dette, men registrerer samtidig at Samarbeidsregjeringen nå foreslår bygging av gasskraftverk med gammel og forurensende teknologi, som en del av Snøhvit-utbyggingen. Dette gasskraftverket vil slippe ut ca. 860 000 tonn CO₂ årlig.

Dette medlem viser til at Regjeringen foreslår CO₂-rensing på Melkøya. CO₂-rensing er kostbart, og må derfor fortrinnsvis gjøres i de områder hvor man allerede har et nettverk på plass og det finnes en etterspørsel etter CO₂ som trykkstøtte. Dette finner man ikke ved Snøhvit, med mindre man starter oljeutvinning i området.

Dette medlem viser til at endringer som ble gjort av stortingsflertallet i desember 2001 medfører at Snøhvit-prosjektet får en betydelig skattelette. Dette medlem viser til at alternativ satsing på næringsutvikling i Finnmark i form av satsing på utvikling av fiskeri- og havbruksnæringen, samt marin forskning, vil føre til økt sysselsetting godt tilpasset Finnmarks næringsstruktur. En slik satsing ville både bidra til å dempe fraflytting og styrke den regionale næringsutviklingen med varige arbeidsplasser.

Komiteens medlem fra Arbeiderpartiet, Synnøve Konglevoll, viser til at Barentshavet er et av verdens rikeste områder for fisk, sjøfugl og marine pattedyr. Økosystemene i Barentshavet er særdeles sårbare. Dette innebærer bl.a. at negative effekter på nøkkelarter kan føre til store endringer i de fiskebestandene som danner grunnlaget for norsk fiskerinæring. På denne bakgrunn har dette medlem den holdning at det ikke bør åpnes for petroleumsutvinning i Barentshavet.

Dersom det likevel skal vurderes å åpne for petroleumsutvinning Barentshavet, anser dette medlem det som en helt nødvendig forutsetning at dette skjer på et beslutningsgrunnlag som de miljøfaglige myndighetene anser som tilstrekkelig. Dette medlem har merket seg høringsuttalelsen fra Statens forurensningstilsyn, Direktoratet for Naturforvaltning og Norsk polarinstitutt, der det heter:

"... at det ikke bør gis tillatelse til utbygging og drift av ny virksomhet som kan påvirke Barentshavets økologi, før det er gjennomført en strategisk konsekvensutredning av realistiske utbyggingsscenarioer. Det bør videre utarbeides en overordnet, økosystembasert forvaltningsplan for havområdet og etableres et overvåkingsprogram som kan gi tidlig varsling av eventuelle skader på økosystemene."

Dette medlem har videre merket seg at Fiskeridepartementet, ifølge proposisjonen, også går inn for å utsette behandlingen av Snøhvit-utbyggingen til man har gjennomført en strategisk konsekvensutredning. Dette medlem mener derfor at et minste krav burde være at Snøhvit-saken utsettes inntil det er laget en samlet forvaltningsplan for Barentshavet. Dette medlem vil stemme imot innstillingen.

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Arbeiderpartiet, alle unntatt representanten Konglevoll, og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber Regjeringen sørge for at driftsoperatør for anlegget på Melkøya legger til rette for, og deltar med finansiering, slik at overføringsledninger for kjølvann til industriområdet på Kvaløya kan realiseres.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet:

Forslag 2

Stortinget ber Regjeringen om å tilrettelegge for en politisk behandling av saker knytta til havmiljø og klimapolitikk, slik at de behandles i samsvar med Samarbeidsregjeringens mål om en bærekraftig utvikling, samt målet om å følge føre-var-prinsippet.

Forslag 3

St.prp. nr. 35 (2001-2002) sendes tilbake til Regjeringen med tanke på behandling etter at konsekvensutredning av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover foreligger.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

I

Stortinget samtykker i at Petoro AS, som er rettighetshaver for statens deltakerandel (Statens direkte økonomiske engasjement - SDØE), kan delta i utbygging og drift og anlegg og drift av Snøhvit LNG i samsvar med Olje- og energidepartementets anbefaling i St.prp. nr. 35 (2001-2002).

II

Stortinget ber Regjeringen sørge for at Statoil og rettighetshaverne utarbeider en tidsatt plan for å utprøve CO₂-reducerende teknologier, og at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget med en orientering om fremdriften, kostnadsoverslag og hvordan et pilotanlegg kan finansieres - i forbindelse med fremleggelse av gassmeldingen.

Oslo, i energi-, og miljøkomiteen, den 28. februar 2002

Bror Yngve Rahm
leder

Leif Frode Onarheim
ordfører

Øyvind Vaksdal
sekretær